

Prvé čítanie

Povolanie Abráma a jeho púť do Kanaánu

¹Hospodín riekol Abrámovi: Vyjdi zo svojej krajiny, zo svojho príbuzenstva i z domu svojho otca do krajiny, ktorú ti ukážem.

²Urobím ťa veľkým národom, požehnám ťa a tvoje meno zvelebím, tak sa staneš požehnaním.

³Žehnať budem tých, čo teba žehnajú, prekľajem toho, čo tebe zlorečí, a v tebe budú požehnané všetky čelade zeme.

⁴Vtedy Abrám odišiel, ako mu prikázal Hospodín; šiel s ním aj Lót. Abrám mal sedemdesiatpäť rokov, keď vyšiel z Cháránu. ⁵Abrám teda vzal svoju ženu Sáráj, bratovho syna Lóta i všetko svoje imanie, ktoré nadobudli, i ľudí, ktorých získali v Cháráne, a vyšli, aby putovali do Kanaánu. Tak prišli do Kanaánu. ⁶Abrám prešiel krajinou až po

posvätné miesto v Sícheme, totiž k dubu Móreho. V tom čase boli v krajine Kanaánci. ⁷Tu sa Abrámovi zjavil Hospodin a riekol: Tvojmu potomstvu dám túto krajinu. Nato postavil tam oltár Hospodinovi, ktorý sa mu zjavil. ⁸Odtiaľ sa pobral do pohoria východne od Bételu a rozložil si stan; Bétel mu padol na západ a Aj na východ. Tam postavil Hospodinovi oltár a vzýval meno Hospodinovo. ⁹Potom postupoval Abrám ďalej k Negebu.

Abrám v Egypte

¹⁰Keď však nastal v krajine hlad, Abrám zišiel do Egypta, aby tam začas býval, lebo na krajinu ťažko doliehal hlad. ¹¹Keď mal vstúpiť do Egypta, povedal svojej žene Sáraji: Viem, že si žena krásna na pohľad; ¹²keď ťa Egyptania uzrú, povedia si: To je jeho žena! Mňa zabijú, teba však nechajú nažive. ¹³Hovor, že si mi sestra, aby sa mi dobre vodilo popri tebe a ja aby som tvojím pričinením ostal nažive. ¹⁴Keď prišiel Abrám do Egypta, Egyptania videli, že je to veľmi pekná

žena. ¹⁵Keď ju uvideli faraónovi dvorania, vychvaľovali ju faraónovi; tak odviedli ženu do faraónovho domu. ¹⁶Ale s Abrámom nakladal dobre kvôli nej, takže mal oviec, dobytká, oslov, sluhov i služobníc, oslíc aj tiav. ¹⁷Faraóna však i jeho dom stíhal Hospodin veľkými ranami pre Sára, ženu Abrámovu. ¹⁸Vtedy faraón zavolať Abráma a povedal: Čo si mi to urobil? Prečo si mi neoznámil, že je to tvoja žena? ¹⁹Prečo si hovoril: To je moja sestra? Tak som si ju vzal za ženu. Teraz tu máš svoju ženu, vezmi si ju a chod'! ²⁰Potom mu faraón pridelil mužov, aby vyprevadili jeho i jeho ženu i všetko, čo mal.

Druhé čítanie

Posolstvo Jána Krstiteľa

¹Keď Ježiš vydal dvanástim učeníkom rozkazy, odišiel odtiaľ učiť a kázať

po ich mestách.

²Ked' Ján v žalári počul o skutkoch Kristových, poslal k Nemu svojich učeníkov, ³aby sa Ho spýtali: Či si Ty ten, čo má prísť, a či iného čakať?

⁴Ježiš im odpovedal: Chodte a oznámte Jánovi, čo počúvate a čo vidíte:

⁵slepí vidia, chromí chodia, malomocní sa čistia, hluchí počujú, mŕtvi vstávajú a chudobným sa zvestuje evanjelium. ⁶Blahoslavený je, kto by sa nepohoršil na mne.

Svedectvo Kristovo o Jánovi

⁷Ked' (poslovia) odišli, začal Ježiš hovoriť zástupom o Jánovi: Čo ste vy šli vidieť na púšť? Či trstinu, ktorú vietor sem-tam kolíše? ⁸Alebo čo ste vyšli vidieť? Človeka, oblečeného do mäkkého rúcha? Ajhľa, tí, čo nosia mäkké rúcho, bývajú v kráľovských domoch. ⁹Čo ste teda vyšli? Či vidieť proroka? Áno, hovorím vám: omnoho viac ako proroka. ¹⁰Toto je ten, o ktorom je napísané: Ajhľa, posielam svojho posla pred Tebou a on Ti pripraví

cestu. ¹¹Veru vám hovorím: Medzi narodenými zo žien nepovstal väčší nad Jána Krstiteľa, ale kto je najmenší v kráľovstve nebeskom, je väčší ako on. ¹²Odo dní Jána Krstiteľa až dodnes kráľovstvo nebeské trpí násilie a násilníci ho uchvacujú. ¹³Lebo všetci proroci aj zákon až po Jána prorokovali. ¹⁴Ale ak chcete prijať: on je Eliáš, ktorý má prísť. ¹⁵Kto má uši, nech počuje! ¹⁶Čomu však pripodobním toto pokolenie? Podobné je deťom, ktoré sedia na námestiach a privolávajú ostatným:

¹⁷Pískali sme vám, netancovali ste; plakali sme, a nenariekali ste.

¹⁸Prišiel totiž Ján, ani nejedol, ani nepil, a hovoria: Démonom je posadnutý! ¹⁹Prišiel Syn človeka, jedol a pil, a hovoria: Ajhľa, človek žráč a pijan vína, priateľ colníkov a hriešnikov. I ospravedlnená je múdrosť svojimi skutkami.

Hrozba nekajúcim mestám

²⁰Vtedy začal karhať mestá preto, že

sa nekajali, hoci sa stalo v nich
najviac Jeho divov: ²¹Beda ti,
Chorazim; beda ti, Betsaida! Lebo keby
sa v Týre a v Sidone boli stali divy,
ktoré sa stali u vás, dávno by sa boli
kajali vo vrecovine a na popole. ²²Ale
vravím vám: Ľahšie bude v deň súdny
Týru a Sidonu ako vám. ²³A ty,
Kafarnaum, budeš sa vari až do neba
vyvyšovať? Zrútiš sa až do podsvetia.
Keby sa v Sodome stali divy, ktoré sa
stali v tebe, stála by až dodnes.
²⁴Ale vravím vám, že ľahšie bude v deň
súdny Sodome ako tebe.

Ježiš chváli Otca a k sebe volá preťažených

²⁵V ten istý čas riekol Ježiš: Chválim
Ťa, Otče, Pane neba a zeme, že si toto
skryl pred múdrymi a rozumnými a
zjavil nemluvňatám; ²⁶áno, Otče, lebo
tak sa Ti páčilo. ²⁷Všetko mi odovzdal
môj Otec, a nikto nepozná Syna, len
Otec, ani Otca nikto nepozná, len Syn
a komu by Syn chcel zjaviť.

²⁸Podťe ku mne všetci, ktorí sa
namáhate a ste preťažení; ja vám dám

odpočinutie! ²⁹Vezmite na seba moje
jarmo a učte sa odo mňa, lebo som
krotký a pokorný v srdci, a nájdete si
odpočinutie duše; ³⁰lebo moje jarmo je
lahodné a moje bremeno ľahké!